

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 143

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 26 februarie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA		
Decizia nr. 20 din 21 ianuarie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (2) și (3), art. 3 pct. 7, art. 16, art. 21 alin. (6), art. 24 alin. (2)—(4) și la art. 50 lit. b) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	2–5	8. — Hotărâre privind aprobarea Registrului public al auditorilor financiari din România, la 31 decembrie 2014	13	
Decizia nr. 39 din 3 februarie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, precum și a celor ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru	6–7	ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII		
Decizia nr. 40 din 3 februarie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 alin. (1) lit. h) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru	8–10	160. — Decizie privind stabilirea unor măsuri adresate utilizatorilor finali cu dizabilități	14–15	
Decizia nr. 41 din 3 februarie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru	10–12	ACTE ALE PARTIDELOR POLITICE		
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI		Quantumul total al sumelor provenite din finanțările private ale partidelor politice în anul 2014, conform Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale — Uniunea Democrată Turcă din România		16
79. — Decizie privind numirea doamnei Diana Marielissa Voicu în funcția de secretar de stat la Ministerul Justiției	12	Quantumul total al sumelor provenite din finanțările private ale partidelor politice în anul 2014, conform Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale — Forumul Democrat al Germanilor din România — Organizația Sighișoara		16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 20

din 21 ianuarie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (2) și (3), art. 3 pct. 7, art. 16, art. 21 alin. (6), art. 24 alin. (2)—(4) și la art. 50 lit. b) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (2) și (3), art. 3 pct. 7, art. 16, art. 21 alin. (6), art. 24 alin. (2)—(4) și la art. 50 lit. b) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Marin Gavrilă Bota, Tiberiu Vasile Bota, Adriana Katona, Cristian Alexandru Darie, Ioan Mărie și Liliana Andreea Fekete în Dosarul nr. 9.099/2/2011* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului nr. 593D/2014 al Curții Constituționale.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 15 ianuarie 2015, în prezența reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având în vedere cererea de întrerupere a deliberărilor pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, a dispus, în temeiul dispozițiilor art. 57 și ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, amânarea pronunțării pentru 21 ianuarie 2015, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 25 aprilie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 9.099/2/2011*, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (2) și (3), art. 3 pct. 7, art. 16, art. 21 alin. (6), art. 24 alin. (2)—(4) și la art. 50 lit. b) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România**, excepție ridicată de Marin Gavrilă Bota, Tiberiu Vasile Bota, Adriana Katona, Cristian Alexandru Darie, Ioan Mărie și Liliana Andreea Fekete într-o cauză având ca obiect soluționarea unui recurs promovat de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor împotriva unei sentințe civile prin care aceasta a fost obligată să înainteze dosarul de despăgubire al reclamantilor către un

evaluator, în vederea efectuării raportului de evaluare și emiterii, în consecință, a deciziei reprezentând titlul de despăgubire.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile legale criticate aduc atingere normelor și principiilor conținute de art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1), art. 44 din Constituție, de art. 6 și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, de art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție și de art. 1 paragrafele 1 și 2 din Protocolul nr. 12 la Convenție.

5. În esență, se susține că, prin adoptarea Legii nr. 165/2013, legiuitorul român a încălcat principiul neretroactivității legii civile, al stabilității circuitului civil, al nediscriminării și al previzibilității legii. În acest sens este invocată și Decizia nr. 1.354 din 20 octombrie 2010, prin care Curtea Constituțională a constatat încălcarea art. 15 alin. (2) din Constituție privind principiul neretroactivității legii, inclusiv în situația în care „există o hotărâre judecătorească pronunțată de prima instanță, care, deși nedefinitivă, poate fi legală și temeinică prin raportare la legislația în vigoare la data pronunțării acesteia”. Ca atare, autorii solicită constatarea nerespectării aceluiași principiu, pentru aceleași considerente, și în cazul aplicării dispozițiilor Legii nr. 165/2013 asupra cauzelor aflate pe rolul instanțelor de judecată la data apariției acestui act normativ, în care a fost recunoscut dreptul persoanelor la restituire în echivalent, într-un quantum stabilit conform legislației anterioare în materie, sau asupra acelor situații în care persoanele au obținut deja o sentință definitivă de obligare a Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor la aprobarea raportului de evaluare și la emiterea deciziei, deoarece această hotărâre judecătorească nu poate fi supusă controlului de legalitate prin prisma unei legi inexistente la data pronunțării ei.

6. Noile dispoziții de lege — criticate — afectează, de asemenea, dreptul de proprietate al celor care, prin exercitarea prerogativei *abusus* a dreptului de proprietate al titularilor inițiali, au obținut drepturile la reparație (integrală) ale acestora din urmă. Or, prin aplicarea art. 1 alin. (3), art. 3 pct. 7 și art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, singura măsură reparatorie pe care o pot obține cesionarii de drepturi este compensarea prin puncte și plafonarea acordării de despăgubiri la valoarea proprietăților imobiliare stabilite la nivelul grilei notariale corespunzătoare anului 2013 (deși despăgubirile prin echivalent se acordă începând cu data de 1 ianuarie 2016, iar procesul de restituire se poate finaliza abia în anul 2025), în limita a 15% din valoarea astfel calculată a bunului. Inechitatea creată este evidentă prin comparație cu modalitatea prevăzută de legile anterioare pentru acordarea despăgubirilor în situații similare, respectiv quantumul integral, neplafonat, calculat la valoarea de piață a imobilului. Mai mult, legea nouă nu prevede nicio posibilitate de indexare a valorii imobilului în conformitate cu fluctuația prețurilor pieței imobiliare, iar pentru valorificarea dreptului de proprietate, titularii punctelor trebuie să participe la

licitațiile de scoatere la vânzare a unor bunuri aflate în domeniul public sau privat al statului, cu toate că Regulamentul de organizare a acestor licitații se va adopta abia după data de 1 iulie 2015. Discriminarea creată are la bază un element pur aleatoriu, și anume celeritatea procedurilor administrative și/sau judiciare derulate în fiecare caz de reparație, consecința constând în tratamentul juridic diferit (înainte și după apariția Legii nr. 165/2013) aplicat aceleiași categorii de persoane.

7. Prin urmare, autorii excepției susțin încălcarea principiului egalității și al nediscriminării, precum și producerea unei ingerințe nepermise de Constituție și Convenție asupra dreptului de proprietate, subliniind că proprietatea este protejată în mod egal, indiferent de titular. Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului include în sfera noțiunii de „bun”, consacrată de normele invocate ale Convenției și protocoalelor menționate, inclusiv „interesul patrimonial” reprezentat de deciziile administrative necontestate prin care li se recunoaște părților interesate dreptul la o despăgubire, chiar fără a-i stabili suma, dacă acest drept este suficient de bine stabilit în dreptul intern, cert, nerevocabil și exigibil (hotărârile din 19 octombrie 2006, 9 decembrie 2008 și, respectiv, 8 iunie 2010, pronunțate în cauzele *Matache și alții împotriva României*, *Viașu împotriva României* și, respectiv, *Matieș împotriva României*). Totodată, respectarea justului echilibru, impus de art. 1 din Primul Protocol la Convenție, presupune acordarea de despăgubiri în mod integral, la valoarea de piață a imobilului, în caz contrar statul român operând grave discriminări și creând noi nedreptăți în prezent, într-un regim democratic, eludând scopul legii de reparație și atenuare a vechilor încălcări ale drepturilor omului din perioada regimului comunist.

8. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Nu se poate reține încălcarea principiului neretroactivității legii, deoarece Legea nr. 165/2013 dispune pentru viitor și numai cu privire la cauzele aflate pe rolul instanțelor în legătură cu care nu s-a pronunțat o hotărâre judecătorească irevocabilă. Nici pretinsa nerespectare a principiului egalității și al nediscriminării nu poate fi susținută, deoarece cesionarii de drepturi care au obținut hotărâri irevocabile anterior adoptării Legii nr. 165/2013 se află în situații obiectiv diferite față de cei care au cauze *pendinte* și, deci, a căror situație este în curs de constituire. Apreciază că opțiunea legiuitorului în ceea ce privește modalitatea de reparare a injustițiilor și abuzurilor din legislația trecută, concretizată în cuprinsul Legii nr. 165/2013, este în deplin acord cu art. 44 alin. (1) din Legea fundamentală.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, astfel cum a reținut Curtea Constituțională prin Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, cu mențiunea că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 raportate la cele ale art. 1 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 a devenit inadmisibilă, deoarece, prin Decizia nr. 210 din 8 aprilie 2014, instanța constituțională a constatat că dispozițiile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, în redactarea anterioară modificării acestor prevederi prin Legea nr. 368/2013, sunt neconstituționale.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate, potrivit încheierii de sesizare, îl constituie prevederile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (2) și (3), art. 3 pct. 7, art. 16, art. 21 alin. (6), art. 24 alin. (2)—(4) și la art. 50 lit. b) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013. În ceea ce privește dispozițiile art. 1 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, Curtea constată că autorii excepției le indică în mod expres în redactarea inițială, anterioară modificării legislative introduse prin art. I pct. 1 din Legea nr. 368/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 819 din 21 decembrie 2013, astfel că instanța constituțională le va examina în această formă. Dispozițiile legale criticate au următorul cuprins:

— Art. 1 alin. (2) și (3): „(2) În situația în care restituirea în natură a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist nu mai este posibilă, singura măsură reparatorie în echivalent care se acordă este compensarea prin puncte, prevăzută în cap. III.

(3) În situația în care titularul a înstrăinat drepturile care i se cuvin potrivit legilor de restituire a proprietății, singura măsură reparatorie care se acordă este compensarea prin puncte potrivit art. 24 alin. (2), (3) și (4).”;

— Art. 3 pct. 7: „grila notarială — ghidurile privind valorile orientative ale proprietăților imobiliare utilizate de camerele notarilor publici, actualizate în condițiile impuse de art. 771 alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.”;

— Art. 4 teza a doua: „Dispozițiile prezentei legi se aplică (...) cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor, (...) la data intrării în vigoare a prezentei legi.”;

— Art. 16: „Cererile de restituire care nu pot fi soluționate prin restituire în natură la nivelul entităților investite de lege se soluționează prin acordarea de măsuri compensatorii sub formă de puncte, care se determină potrivit art. 21 alin. (6) și (7).”;

— Art. 21 alin. (6): „Evaluarea imobilului ce face obiectul deciziei se face prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a prezentei legi de către Secretariatul Comisiei Naționale și se exprimă în puncte. Un punct are valoarea de un leu.”;

— Art. 24 alin. (2)—(4): „(2) În dosarele în care se acordă măsuri compensatorii altor persoane decât titularul dreptului de proprietate, fost proprietar sau moștenitorii legali ori testamentari ai acestuia, se acordă un număr de puncte egal cu suma dintre prețul plătit fostului proprietar sau moștenitorilor legali ori testamentari ai acestuia pentru tranzacționarea dreptului de

proprietate și un procent de 15% din diferența până la valoarea imobilului stabilită conform art. 21 alin. (6).

(3) Numărul de puncte acordat în condițiile alin. (2) nu poate reprezenta o valoare mai mare decât cea stabilită potrivit art. 21 alin. (6) și (7).

(4) În cazul în care din documentele depuse la dosarul de restituire nu rezultă prețul plătit fostului proprietar sau moștenitorilor legali ori testamentari ai acestuia pentru tranzacționarea dreptului de proprietate, punctele vor reprezenta echivalentul a 15% din valoarea stabilită conform art. 21 alin. (6).”;

— Art. 50 lit. b): „La data intrării în vigoare a prezentei legi: [...]

b) orice dispoziție referitoare la evaluarea imobilelor potrivit standardelor internaționale de evaluare și la măsura reparatorie a compensării cu alte bunuri sau servicii oferite în echivalent, prevăzute în Legea nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.”.

14. În motivarea excepției de neconstituționalitate sunt invocate prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) referitoare la principiul neretroactivității legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, art. 16 alin. (1) cu privire la principiul egalității cetățenilor în drepturi și ale art. 44 — *Dreptul de proprietate privată*. De asemenea, autorii excepției consideră că sunt încălcate și normele cuprinse la art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil* și la art. 14 — *Interzicerea discriminării* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, la art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, referitor la protecția proprietății, și la art. 1 — *Interzicerea generală a discriminării* din Protocolul nr. 12 la Convenție.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă, în ce privește dispozițiile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, că autorii acesteia critică soluția legislativă prevăzută inițial de către textul de lege menționat, potrivit căreia singura măsură reparatorie în echivalent care se acordă pentru situația în care restituirea în natură a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist nu mai este posibilă este compensarea prin puncte. Ulterior invocării excepției, dispozițiile art. 1 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 au fost modificate prin art. 1 pct. 1 din Legea nr. 368/2013, dobândind un conținut normativ diferit. Astfel, pe lângă compensarea prin puncte, a fost introdusă și compensarea prin bunuri.

16. Sub aspectul incidenței în cauză a prevederilor art. 1 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 în forma lor inițială, din documentele aflate la dosarul cauzei reiese că acestea nu au fost aplicate în litigiu în forma supusă controlului de constituționalitate și, deci, nu au produs efecte juridice în cauză, astfel că nu se poate face aplicarea considerentelor Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011. Așadar, de vreme ce noua soluție legislativă se aplică imediat și cauzelor aflate în curs de judecată, rezultă că prevederile art. 1 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, în forma lor inițială, nu mai sunt în vigoare și nici nu își mai produc efecte juridice în cauză. Prin urmare, în condițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (2), în forma inițială, din Legea nr. 165/2013 urmează să fie respinsă ca inadmisibilă. Întrucât acest text nu are incidență în cauză, în sensul că nu și-a produs efectele juridice pe timpul acțiunii normei legale criticate, nu se poate pune nici problema aplicării, în cauză, a Deciziei nr. 210 din 8 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 418 din 5 iunie 2014, prin care Curtea a constatat neconstituționalitatea acestor dispoziții legale.

17. În ceea ce privește dispozițiile art. 3 pct. 7 din Legea nr. 165/2013, Curtea reține că acestea reglementează definiția grilei notariale, ca reprezentând ghidurile privind valorile orientative ale proprietăților imobiliare utilizate de camerele notarilor publici, actualizate în condițiile impuse de art. 77¹ alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare. Chiar dacă această noțiune este des utilizată în cuprinsul Legii nr. 165/2013, în special prin raportarea la art. 21 alin. (6) din lege — de asemenea criticat —, Curtea constată că fiind lipsită de legătură cu soluționarea cauzei simpla critică a unei definiții legale, astfel că și această excepție urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

18. În legătură cu susținerile autorilor excepției cu referire la neconstituționalitatea dispozițiilor art. 1 alin. (3) și ale art. 24 alin. (2)—(4) din Legea nr. 165/2013 pe considerentul că afectează dreptul cesionarilor de drepturi izvorâte din legile de restituire a proprietății, înstrăinate de titularii inițiali, de a dobândi bunul imobil în natură sau de a fi despăgubiți la valoarea integrală a bunului, Curtea s-a mai pronunțat în numeroase rânduri, un exemplu relevant în acest sens fiind Decizia nr. 197 din 3 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 19 iunie 2014. Cu acel prilej, Curtea a reținut că legiuitorul a reglementat în mod diferit modalitatea de despăgubire, în raport cu persoana beneficiarilor măsurilor reparatorii conferite de Legea nr. 165/2013, cu modificările și completările ulterioare, și anume persoanele îndreptățite la măsuri reparatorii, în temeiul legislației reparatorii anterioare, pe de o parte, și persoanele către care au fost înstrăinate drepturile cuvenite potrivit legilor de restituire a proprietății, pe de altă parte, în sensul că ultima categorie are la dispoziție, potrivit noii legi, o singură modalitate reparatorie, constând în măsura compensării printr-un număr de puncte egal cu suma dintre prețul plătit fostului proprietar sau moștenitorilor legali ori testamentari ai acestuia pentru tranzacționarea dreptului de proprietate, la care se adaugă și un procent de 15% din diferența până la valoarea imobilului, astfel cum aceasta rezultă din grila notarială valabilă la data intrării în vigoare a legii. Diferența de tratament juridic instituită de legiuitor nu este de natură a crea însă o discriminare, astfel cum aceasta este consacrată la nivel constituțional și este reflectată în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții Constituționale. Potrivit acesteia, tratamentul diferențiat al persoanelor aflate în situații similare este considerat a fi discriminatoriu dacă nu are o justificare obiectivă și rezonabilă, dacă nu urmărește un obiectiv legitim sau dacă nu există o relație rezonabilă de proporționalitate între mijloacele întrebunțate și obiectivul avut în vedere (a se vedea, în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia Curții Constituționale nr. 164 din 12 martie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 296 din 23 mai 2013, precum și hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului din 11 iunie 2002 și 29 aprilie 2008, pronunțate în cauzele *Willis împotriva Regatului Unit*, paragraful 48, și, respectiv, *Burden împotriva Regatului Unit*, paragraful 60). Având în vedere obiectul de reglementare al Legii nr. 165/2013, cu modificările și completările ulterioare, și anume măsuri pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, precum și domeniul special de reglementare, constând în acordarea de măsuri reparatorii, în considerarea abuzurilor săvârșite în perioada

comunistă în materia preluărilor de către stat a imobilelor proprietate privată a persoanelor fizice sau juridice private, Curtea a apreciat că opțiunea legiuitorului de a exclude de la măsura reparatorie a restituirii în natură, precum și de la cea a compensării integrale prin puncte a persoanelor în patrimoniul cărora a fost transmis, prin intermediul unor contracte cu titlu oneros, dreptul de a obține măsurile reparatorii apare ca fiind justificată în mod obiectiv și rezonabil, dat fiind faptul că asupra acestora din urmă nu s-au răsfrânt direct sau indirect măsurile de preluare abuzivă.

19. De altfel, Curtea constată că nu se poate susține nici existența unei discriminări între cesionarii de drepturi ce și-au valorificat drepturile în condițiile legislației anterioare și cei care se supun prevederilor Legii nr. 165/2013, deoarece cele două categorii de subiecte de drept nu se află obiectiv în aceeași situație, pentru simplul fapt că fiecare dintre acestea se supune unui act normativ diferit, potrivit principiului *tempus regit actum* și al aplicării imediate a legii noi.

20. În sensul criticilor privind încălcarea dreptului de proprietate, atât prin dispozițiile art. 1 alin. (3) și ale art. 24 alin. (2)—(4), dar și ale art. 16 și art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, Curtea reamintește jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, prin care a statuat că art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție nu garantează un drept la o compensație integrală în orice circumstanțe, o compensație numai parțială nefăcând privarea de proprietate nelegitimă *eo ipso* în toate cazurile. În mod special, anumite obiective legitime, de utilitate publică, precum cele care urmăresc măsuri de reformă economică sau de dreptate socială pot milita pentru o rambursare mai mică decât valoarea de piață integrală (a se vedea în acest sens hotărârile din 21 februarie 1986 și din 8 iulie 1986, pronunțate în cauzele *James și alții împotriva Regatului Unit* și, respectiv, *Lithgow și alții împotriva Regatului Unit al Marii Britanii*).

21. De altfel, în privința constituționalității dispozițiilor din Legea nr. 165/2013 care instituie, pentru evaluarea imobilului

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (2) și art. 3 pct. 7 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Marin Gavrilă Bota, Tiberiu Vasile Bota, Adriana Katona, Cristian Alexandru Darie, Ioan Mărie și Liliana Andreea Fekete în Dosarul nr. 9.099/2/2011* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceiași autori în același dosar al aceleiași instanțe judecătorești și constată că dispozițiile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (3), art. 16, art. 21 alin. (6), art. 24 alin. (2)—(4) și art. 50 lit. b) din Legea nr. 165/2013 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 ianuarie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 39

din 3 februarie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, precum și a celor ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, precum și a celor ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Viorel Vonica în Dosarul nr. 645/122/2013 al Judecătoria Giurgiu. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 925D/2014.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autorul excepției de neconstituționalitate a depus la dosar note scrise.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, deoarece aspectele invocate de autorul acesteia nu reprezintă veritabile critici de neconstituționalitate, ci tind către o modificare a normei.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 12 iunie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 645/122/2013, **Judecătoria Giurgiu a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, precum și a celor ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Viorel Vonica într-o cauză având ca obiect pretenții.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, cu privire la art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008, autorul acesteia susține că aceste prevederi legale sunt neconstituționale, deoarece „baremul de 600 și 300 de lei,

reprezentând venit pe persoană pentru acordarea sprijinului financiar”, „nu a fost mărit și indexat cu devalorizarea leului până în 2013, când a apărut Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru”, act normativ „prin care au fost mărite exagerat taxele în plină criză economică”. În acest context, autorul excepției invocă și neconstituționalitatea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013, apreciind că „aceasta trebuia să apară după mărirea baremurilor de 600 și 300 de lei, cele două ordonanțe trebuind să fie armonizate”.

7. **Judecătoria Giurgiu** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a instanței de contencios constituțional. Totodată, referitor la nemulțumirea autorului excepției față de împrejurarea că legiuitorul nu a procedat la mărirea baremurilor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 pentru acordarea ajutorului public judiciar în materie civilă, precum și de faptul că nu au fost armonizate dispozițiile cuprinse în cele două ordonanțe de urgență criticate, instanța de judecată arată că dezlegarea acestor probleme nu fac obiectul competenței Curții Constituționale.

8. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

9. **Avocatul Poporului**, invocând practica instanței de contencios constituțional în materie, consideră că prevederile art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, precum și cele ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, sunt constituționale.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1) și (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului

nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 25 aprilie 2008, cu modificările și completările ulterioare, precum și cele ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008, „(1) Beneficiază de ajutor public judiciar în formele prevăzute la art. 6 persoanele al căror venit mediu net lunar pe membru de familie, în ultimele două luni anterioare formulării cererii, se situează sub nivelul de 300 lei. În acest caz, sumele care constituie ajutor public judiciar se avansează în întregime de către stat.

(2) Dacă venitul mediu net lunar pe membru de familie, în ultimele două luni anterioare formulării cererii, se situează sub nivelul de 600 lei, sumele de bani care constituie ajutor public judiciar se avansează de către stat în proporție de 50%.

(3) Ajutorul public judiciar se poate acorda și în alte situații, proporțional cu nevoile solicitantului, în cazul în care costurile certe sau estimate ale procesului sunt de natură să îi limiteze accesul efectiv la justiție, inclusiv din cauza diferențelor de cost al vieții dintre statul membru în care acesta își are domiciliul sau reședința obișnuită și cel din România.”

13. Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că aceste prevederi legale contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) referitoare la *Statul român*, art. 16 alin. (1) care prevăd că „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”, precum și art. 21 alin. (1), (2) și (4) care consacră accesul liber la justiție.

14. Examinând criticile formulate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra prevederilor art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008, în raport cu dispoziții constituționale similare.

15. Astfel, prin Decizia nr. 394 din 1 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 713 din 20 noiembrie 2013, făcând trimitere la Decizia nr. 657 din 11 mai

2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 405 din 17 iunie 2010, Curtea a constatat că „prevederile art. 7 și 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 stabilesc acordarea unui ajutor public judiciar în formele prevăzute de lege, fără nicio discriminare, acelor persoane care îndeplinesc condițiile legale.” Instanța constituțională a statuat, totodată, că „atât aceste prevederi legale, cât și ordonanța în întregul ei, constituie o garanție suplimentară a accesului efectiv la justiție”.

16. Față de critica autorului excepției, Curtea reține că, prin art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008, sunt stabilite categoriile de venituri cu caracter periodic care se iau în calcul pentru determinarea venitului mediu net lunar pe membru de familie, precum și sumele datorate în mod periodic (cum ar fi chiriile și obligațiile de întreținere). Prin Decizia nr. 757 din 1 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 508 din 21 iulie 2010, Curtea a constatat că acestea reprezintă opțiunea legiuitorului, care stabilește, astfel, sfera persoanelor îndreptățite să solicite sprijinul statului.

17. În acest context, Curtea amintește că, prin Hotărârea din 19 iunie 2001, pronunțată în *Cauza Kreuz împotriva Poloniei*, paragraful 59, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că „dreptul efectiv de acces la un tribunal [...] nu înseamnă, însă, un drept necondiționat de a obține un ajutor judiciar gratuit din partea statului în materie civilă și nici dreptul la o procedură gratuită în această materie”.

18. În fine, referitor la critica potrivit căreia există o neconcordanță între prevederile art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 și cele ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013, Curtea constată că aceasta nu poate fi primită, întrucât examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestui text cu dispozițiile constituționale pretins a fi încălcate, iar nu compararea mai multor prevederi legale între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției.

19. Pentru argumentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Viorel Vonica în Dosarul nr. 645/122/2013 al Judecătoria Giurgiu și constată că prevederile art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, precum și cele ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoria Giurgiu și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 3 februarie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 40

din 3 februarie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 alin. (1) lit. h) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 alin. (1) lit. h) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Florin Gheorghe Hudrea în Dosarul nr. 5.031/2/2013 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 942D/2014.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autorul excepției de neconstituționalitate a depus la dosar note scrise prin care reiterează motivele de neconstituționalitate invocate în fața instanței de judecată, în sensul admiterii acesteia.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că autorul acesteia își fundamentează critica pe o confuzie între instituția administrării probelor prin avocat sau consilier juridic și instituția reprezentării/asistării părților prin avocați, care ține de exercitarea dreptului la apărare. Apreciază că soluția legislativă criticată este pe deplin justificată, ea având în vedere încurajarea părților de a recurge la o astfel de procedură de administrare a probelor, degrevând instanțele judecătorești de o fază a cercetării procesului, fază care se poate realiza, astfel, în condiții de celeritate. Ca atare, soluția de restituire totală sau parțială a taxelor judiciare de timbru are o justificare legitimă raportată la scopul urmărit de legiuitor și nu reprezintă o încălcare a normelor constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 11 septembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 5.031/2/2013, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea**

Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 alin. (1) lit. h) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru.

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Florin Gheorghe Hudrea într-o cauză având ca obiect anularea unui act administrativ, în contradictoriu cu Guvernul României.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile art. 45 alin. (1) lit. h) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 sunt neconstituționale și contravin dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece prevăd faptul că taxa judiciară de timbru se restituie doar în cazul în care probele au fost administrate de către avocați sau consilieri juridici, nu și atunci când acțiunea este susținută personal de către reclamant, ceea ce, în opinia sa, reprezintă o situație discriminatorie.

7. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

8. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 alin. (1) lit. h) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 este neîntemeiată. Astfel, arată că prin prevederile legale deduse controlului de constituționalitate legiuitorul nu a instituit un tratament discriminatoriu, ci un regim legal diferit, impus de existența unor situații procesuale diferite, în condițiile în care, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, stabilirea procedurii de judecată intră în competența sa exclusivă.

10. **Avocatul Poporului** consideră că prevederile art. 45 alin. (1) lit. h) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 sunt constituționale. În acest sens, apreciază că nu există o discriminare între părțile care își formulează singure propriile apărări și părțile care, prin avocat sau consilier juridic, au uzat de procedura administrării probelor în modalitatea reglementată de art. 366—388 din Codul de procedură civilă.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1

alin. (1) și (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 45 alin. (1) lit. h) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, cu modificările și completările ulterioare, prevederi care au următorul conținut:

„(1) Sumele achitate cu titlu de taxe judiciare de timbru se restituie, după caz, integral, parțial sau proporțional, la cererea petiționarului, în următoarele situații: [...]

h) când probele au fost administrate de către avocați sau consilieri juridici;”.

14. Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că aceste prevederi contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) potrivit cărora *„Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”.*

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 45 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 reglementează situațiile în care poate interveni restituirea integrală, parțială sau proporțională a sumelor achitate cu titlu de taxe judiciare de timbru, precum și procedura care trebuie urmată pentru redobândirea lor, în prezenta cauză fiind criticată ipoteza prevăzută la alin. (1) lit. h) a acestui articol, când probele au fost administrate de către avocați sau consilieri juridici, situație în care se restituie jumătate din taxa plătită, indiferent de modalitatea în care a fost soluționat procesul, după rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești.

16. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că aceste prevederi legale sunt discriminatorii, deoarece prevăd posibilitatea ca taxa judiciară de timbru să se restituie în cazul în care probele au fost administrate de către avocați sau consilieri juridici, dar nu și atunci când acțiunea este susținută personal de către reclamant.

17. Față de critica formulată, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, pentru considerentele care vor fi arătate în cele ce urmează.

18. Codul de procedură civilă — Legea nr. 134/2010 — consacră regula potrivit căreia administrarea probelor se face în fața instanței de judecată sesizate, în camera de consiliu, dacă legea nu dispune altfel (art. 261), în ordinea stabilită de instanță, înainte de începerea dezbaterilor asupra fondului (art. 260). Astfel, în situația în care partea optează pentru reprezentarea propriilor interese în fața instanței de judecată, administrarea probelor se va face în fața instanței de judecată, potrivit principiului nemijlocirii, înlesnind instanței cunoașterea directă a probelor ce vor putea fundamenta temeinicia hotărârii pronunțate; aceasta presupune declanșarea unui proces, implică o serie de cheltuieli și, în consecință, dat fiind tocmai caracterul de serviciu public al justiției, care nu poate fi investită în mod gratuit, legiuitorul a apreciat că restituirea taxei de timbru în această situație nu se justifică.

19. Pe de altă parte, administrarea probelor de către avocați sau consilieri juridici, instituție introdusă prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, din perspectiva căreia a fost formulată critica de neconstituționalitate din prezenta cauză, reprezintă o procedură derogatorie de la dreptul comun în materie de probațiune, consacrată în cartea a II-a, cap. I,

secțiunea a II-a, subsecțiunea a 4-a din Codul de procedură civilă, în art. 366—388. Această procedură le conferă avocaților, respectiv consilierilor juridici care reprezintă părțile, posibilitatea ca, în anumite condiții, să administreze ei înșiși dovezile necesare pentru soluționarea cauzei civile. Prin introducerea posibilității administrării probelor prin avocați se creează doar o aparentă excepție de la principiul nemijlocirii din procesul civil, deoarece întreaga operațiune de cercetare a probelor se realizează sub controlul și aprobarea instanței de judecată.

20. În contextul celor mai sus menționate, Curtea reține că există două modalități distincte de administrare a probelor, și anume o primă situație în care părțile aleg să își probeze, personal, pretențiile și apărările în fața instanței de judecată, și o a doua modalitate, derogatorie de la dreptul comun în materie de probațiune, reprezentată de procedura administrării probelor prin avocat sau consilier juridic, astfel cum aceasta este reglementată în cuprinsul art. 366—388 din Codul de procedură civilă.

21. Prin procedura administrării probelor de către avocați sau consilieri juridici, legiuitorul a avut în vedere soluționarea cu celeritate a litigiilor deduse judecății, o mai mare responsabilizare a părților și a celor care asistă sau reprezintă interesele acestora pe plan procesual și, nu în cele din urmă, decongestionarea instanțelor de judecată în această etapă a administrării probelor. Așa fiind, Curtea apreciază că reglementarea legală criticată cuprinsă în art. 45 alin. (1) lit. h) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 reprezintă o măsură de politică legislativă care își găsește justificarea în intenția legiuitorului de a degreva instanța de judecată de o parte din atribuții și „delegarea” acestora în sarcina avocaților/consilierilor juridici.

22. În consecință, având în vedere cele două modalități distincte de administrare a probelor, respectiv situația când probele sunt administrate de către avocați sau consilieri juridici, potrivit procedurii derogatorii reglementate prin art. 366—388 din Codul de procedură civilă, și cea în care partea optează pentru reprezentarea nemijlocită a propriilor interese în fața instanței de judecată, situație în care se găsește autorul excepției de neconstituționalitate, întrucât nu există o situație comparabilă între aceste două proceduri, Curtea apreciază că nu poate fi reținută critica privind încălcarea dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție, în sensul instituirii unei situații discriminatorii prin art. 45 alin. (1) lit. h) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, prevederile legale criticate aplicându-se în egală măsură persoanelor aflate în aceeași situație juridică.

23. De altfel, prin Decizia nr. 432 din 13 septembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 884 din 3 octombrie 2005, spre exemplu, Curtea a reținut că, „în considerarea dispozițiilor art. 139 alin. (1) din Constituție, este la latitudinea legiuitorului stabilirea atât a modului de timbrare a cererilor, cât și a cazurilor în care se justifică restituirea taxei de timbru”. În același sens, este și Decizia nr. 480 din 21 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 23 ianuarie 2014, prin care Curtea a statuat că restituirea taxelor judiciare de timbru „reprezintă o opțiune a legiuitorului, o facilitate pe care acesta o acordă în funcție de specificul situațiilor concrete”.

24. Pentru argumentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Florin Gheorghe Hudrea în Dosarul nr. 5.031/2/2013 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 45 alin. (1) lit. h) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 3 februarie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 41

din 3 februarie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Nicoleta Tătăran în Dosarul nr. 42.613/299/2013 al Judecătoriei Sectorului 1 București. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.134D/2014.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca nefondată, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 14 octombrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 42.613/299/2013, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

neconstituționalitate a prevederilor art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Nicoleta Tătăran într-o cauză având ca obiect partaj bunuri comune/lichidarea regimului matrimonial și stabilirea cotelor de proprietate.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că prevederile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 sunt neconstituționale, întrucât, prin instituirea unor cuantumuri atât de mari ale taxelor judiciare de timbru pentru cererile de partaj, se încalcă accesul liber la justiție. De asemenea, arată că „actele de partaj sunt acte prin care se împarte o coproprietate și nu acte prin care se dobândește o proprietate”, așa încât „copartajantul este deja coproprietar pe imobil, el nu dobândește un drept, prin constituire, pe calea partajului, ci dobândește un drept de proprietate exclusiv, derivat însă din dreptul său de coproprietate anterior”. Apreciază că, întrucât „deja s-au plătit taxe de timbru la valoare la momentul dobândirii dreptului indiviz, corect ar fi ca la acest moment al partajării coproprietății deja deținute să nu mai plătească alte taxe la valoare”, subliniind totodată faptul că, potrivit textului de lege criticat, „cuantumul de 3% și 5% sunt mai mari decât taxele la valoare stabilite de art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013”.

6. **Judecătoria Sectorului 1 București** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

7. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** consideră că prevederile art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 sunt constituționale.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1) și (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, cu modificările și completările ulterioare. Potrivit acestor prevederi legale,

„(1) *Cererile în materia partajului judiciar se taxează astfel:*

a) *stabilirea bunurilor supuse împărțelii — 3% din valoarea acestora;*

b) *stabilirea calității de coproprietar și stabilirea cotei-părți ce se cuvine fiecărui coproprietar — 50 lei pentru fiecare coproprietar;*

c) *creanțe pe care coproprietarii le au unii față de alții, născute din starea de proprietate comună — 3% din valoarea creanțelor a căror recunoaștere se solicită;*

d) *cererea de raport — 3% din valoarea bunurilor a căror raportare se solicită;*

e) *cererea de reducere a liberalităților excesive — 3% din valoarea părții de rezervă supusă reîntregirii prin reducțiunea liberalităților;*

f) *cererea de partaj propriu-zis, indiferent de modalitatea de realizare a acestuia — 3% din valoarea masei partajabile.*

(2) *Dacă cererile în materia partajului judiciar prevăzute de alin. (1) se formulează în cadrul aceleiași acțiuni, aceasta se taxează cu o singură taxă de 5% din valoarea masei partajabile.”*

12. În susținerea neconstituționalității acestor prevederi legale, autoarea excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție, precum și a celor ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, pentru motivele care vor fi arătate în continuare.

14. Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu modificările și completările ulterioare, a fost abrogată prin art. 58 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013. În acest context, Curtea reține că art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 preia, în esență, reglementarea cuprinsă inițial în art. 3 lit. c) din Legea nr. 146/1997, în ceea ce privește modul de taxare al cererilor în materia partajului judiciar.

15. Curtea constată că aceste prevederi de lege au mai făcut, în repetate rânduri, obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 832 din 11 octombrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 824 din 7 decembrie 2012, Decizia nr. 1.058 din 14 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 683 din 27 septembrie 2011, Decizia nr. 504 din 20 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 377 din 8 iunie 2010, Decizia nr. 948 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 546 din 4 august 2010, și Decizia nr. 1.202 din 5 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 743 din 8 noiembrie 2010, Curtea a reținut că „accesul liber la justiție nu echivalează cu gratuitatea serviciului prestat de instanțele judecătorești, legiuitorul având deplina legitimitate constituțională de a impune taxe judiciare de timbru fixe sau calculate la valoare în funcție de obiectul litigiului. Nicio dispoziție constituțională nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție. Regula este cea a timbrării acțiunilor în justiție, excepțiile fiind posibile numai în măsura în care sunt stabilite de legiuitor.”

16. De asemenea, prin Decizia nr. 109 din 6 martie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 291 din 22 aprilie 2014, Curtea a constatat că „legiuitorul are deplina legitimitate constituțională de a impune taxe judiciare de timbru fixe sau calculate la valoare în funcție de obiectul litigiului. Stabilirea modalității de plată a taxelor judiciare de timbru, ca de altfel și a cuantumului lor, este o opțiune a legiuitorului, ce ține de politica legislativă fiscală. Atât obligația de plată a taxelor judiciare, cât și excepțiile stabilite de lege se aplică deopotrivă tuturor cetățenilor aflați în situații identice, precum și tuturor litigiilor de aceeași natură, neexistând discriminări sau privilegii contrare prevederilor art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție.”

17. Referitor la critica autoarei excepției potrivit căreia, întrucât în cazul partajului „s-au plătit taxe de timbru la valoare la momentul dobândirii dreptului indiviz”, astfel încât „la momentul partajării coproprietății deja deținute nu se justifică plata unei noi taxe judiciare de timbru pentru stabilirea cotelor-părți ale coproprietarilor”, Curtea subliniază faptul că taxa judiciară de timbru în materia partajului nu este datorată pentru dobândirea unui bun, ci în vederea realizării actului de justiție. În acest sens, sunt și prevederile art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, potrivit căreia taxele judiciare de timbru sunt datorate de către toate persoanele fizice și juridice și reprezintă plata serviciilor prestate de către instanțele judecătorești, precum și de către Ministerul Justiției și Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

18. De altfel, Curtea amintește faptul că, în situația în care justițiabilul nu poate face față cheltuielilor unui proces din cauza lipsei mijloacelor materiale, tocmai ca o garanție a liberului acces la justiție, prin art. 42 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 legiuitorul a instituit posibilitatea ca persoanele fizice să poată beneficia de scutiri, reduceri, eşalonări sau amânări pentru plata taxelor judiciare de timbru, în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 193/2008, cu modificările și completările ulterioare.

19. Pentru argumentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Nicoleta Tătăran în Dosarul nr. 42.613/299/2013 al Judecătoria Sectorului 1 București și constată că prevederile art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoria Sectorului 1 București și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 3 februarie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind numirea doamnei Diana Marielissa Voicu
în funcția de secretar de stat la Ministerul Justiției**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Diana Marielissa Voicu se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Justiției.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

București, 24 februarie 2015.
Nr. 79.

ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

CAMERA AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Registrului public al auditorilor financiari din România, la 31 decembrie 2014

În temeiul prevederilor:

— art. 6 alin. (3) și art. 31 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/1999 privind activitatea de audit financiar, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 69 alin. (2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Camerei Auditorilor Financiari din România, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 433/2011;

— art. 22 din Normele privind atribuirea calității de membru, înscrierea, evidența, retragerea și suspendarea persoanelor fizice și autorizarea, înscrierea, evidența, retragerea și suspendarea persoanelor juridice în și din Registrul public al auditorilor financiari, aprobate prin Hotărârea Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 16/2012,

Consiliul Camerei Auditorilor Financiari din România, întrunit în ședința din data de 29 ianuarie 2015, h o t ă r ă ș t e:

Art. 1. — Se aprobă Registrul public al auditorilor financiari din România, la 31 decembrie 2014, conform anexei*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se comunică spre informare Consiliului pentru Supravegherea în Interes Public a Profesiei Contabile.

Președintele Camerei Auditorilor Financiari din România,
Gabriel Radu

București, 29 ianuarie 2015.
Nr. 8.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 143 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII

AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII

DECIZIE

privind stabilirea unor măsuri adresate utilizatorilor finali cu dizabilități

În temeiul art. 4 alin. (2) lit. b), art. 6 alin. (2) lit. e), art. 11 alin. (1) și art. 12 alin. (1) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 60 alin. (8) lit. f) și ale art. 63 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații emite prezenta decizie:

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta decizie reglementează modalitățile de asigurare a accesului și a posibilității utilizatorilor finali cu dizabilități de a beneficia de servicii de comunicații electronice destinate publicului adaptate nevoilor lor și în condiții echivalente celor de care beneficiază ceilalți utilizatori finali, stabilind, totodată, măsuri menite să încurajeze punerea la dispoziția acestora a unor echipamente terminale de comunicații electronice care oferă servicii și funcții adaptate nevoilor lor specifice, precum și posibilitatea de a alege furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului și serviciile oferite de aceștia în condiții echivalente cu cele disponibile pentru majoritatea utilizatorilor finali.

Art. 2. — (1) Orice utilizator final cu dizabilități are dreptul de a beneficia de servicii de comunicații electronice destinate publicului cel puțin în condițiile stabilite de prezenta decizie.

(2) Serviciile care fac obiectul prezentei decizii sunt:

a) accesul la serviciile de telefonie destinate publicului la punct fix, precum și accesul și conectarea la rețelele publice de telefonie la punct fix;

b) accesul la serviciile de telefonie destinate publicului la puncte mobile, precum și accesul și conectarea la rețelele publice de telefonie la puncte mobile;

c) servicii de acces la internet, cu excepția celor furnizate prin intermediul hotspoturilor publice.

(3) Prevederile prezentei decizii nu se aplică serviciilor de comunicații electronice destinate publicului furnizate prin intermediul rețelelor publice cu acces prin satelit.

(4) Furnizorii de servicii de telefonie destinate publicului care asignează numere de telefon abonaților, precum și furnizorii de servicii de acces la internet destinate publicului au obligația implementării măsurilor prevăzute prin prezenta decizie, cu excepția celor care furnizează servicii de comunicații electronice destinate exclusiv persoanelor juridice.

Art. 3. — (1) În înțelesul prezentei decizii, următorii termeni se definesc astfel:

a) *echipament terminal specific de comunicații electronice* — un produs sau o parte componentă relevantă din acesta, care permite comunicația, este conectat direct ori indirect, prin orice mijloace, la interfețele rețelelor publice de comunicații electronice și poate fi folosit pentru facilitarea accesului utilizatorilor finali cu dizabilități la rețelele publice de comunicații electronice, respectiv la serviciile de comunicații electronice destinate publicului;

b) *punct de lucru* — orice sediu principal sau secundar al furnizorului de servicii de comunicații electronice destinate publicului sau al partenerilor autorizați ai acestuia accesibil publicului în scopul vânzării produselor și serviciilor de comunicații electronice pe bază de abonament.

(2) În cuprinsul prezentei decizii sunt, de asemenea, aplicabile definițiile relevante prevăzute la art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind

comunicațiile electronice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare, precum și la art. 2 alin. (1) și art. 5 din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — (1) Prevederile prezentei decizii nu aduc atingere obligațiilor ce pot fi impuse de Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații (ANCOM) în sarcina furnizorilor de rețele sau de servicii de comunicații electronice desemnați ca având putere semnificativă pe piață, în conformitate cu legislația specială din domeniul comunicațiilor electronice.

(2) Obligațiile impuse furnizorilor în conformitate cu prezenta decizie sunt suplimentare față de cele stabilite prin regulimul de autorizare generală.

CAPITOLUL II

Măsuri adresate utilizatorilor finali cu dizabilități ce beneficiază de servicii de comunicații electronice destinate publicului

Art. 5. — (1) Furnizorii prevăzuți la art. 2 alin. (4) au obligația de a asigura persoanelor cu dizabilități, cu titlu gratuit, posibilitatea testării la punctele proprii de lucru a echipamentelor terminale care pot răspunde nevoilor acestora, anterior achiziționării, în scopul verificării compatibilității acestora cu necesitățile specifice ale solicitantului, explicând acestuia funcțiile și modul în care acestea pot răspunde nevoilor sale ori posibilitatea returnării echipamentelor achiziționate, într-un termen stabilit anterior de către furnizor și comunicat solicitanților.

(2) La solicitarea persoanei cu dizabilități, furnizorii pun la dispoziție materiale informative în format tipărit, în care sunt prezentate, în mod clar, funcțiile și modul în care echipamentele terminale pot răspunde nevoilor acestora.

Art. 6. — (1) Furnizorii prevăzuți la art. 2 alin. (4) au obligația de a pune la dispoziția utilizatorilor finali cu dizabilități o secțiune dedicată acestora, accesibilă la un click distanță și cu o denumire sugestivă de pe ecranul principal al propriei pagini de internet.

(2) Secțiunea dedicată utilizatorilor finali cu dizabilități menționată la alin. (1) va cuprinde informații complete, corecte, ușor accesibile, relevante, actualizate, inteligibile și care să permită parcurgerea cu ușurință a acestora referitoare cel puțin la:

a) oferta de servicii de comunicații electronice adresate persoanelor cu dizabilități, precum și eventuale alte servicii sau facilități de care pot beneficia acestea;

b) oferta proprie de echipamente terminale specifice de comunicații electronice;

c) eventuale condiții sau formalități pe care utilizatorii finali cu dizabilități trebuie să le îndeplinească pentru a beneficia de oferta de produse și servicii adaptate lor;

d) condițiile contractuale de prestare a serviciilor sau alte materiale informative de interes pentru persoanele cu dizabilități.

(3) Furnizorii prevăzuți la art. 2 alin. (4) au obligația de a oferi, la cerere, în formă tipărită sau, dacă se solicită astfel, în formă electronică, informațiile menționate la alin. (2).

Art. 7. — În vederea asigurării utilizatorilor finali cu dizabilități a unui nivel de informare echivalent celui de care beneficiază ceilalți utilizatori finali, furnizorii prevăzuți la art. 2 alin. (4) vor asigura următoarele facilități suplimentare:

a) posibilitatea utilizatorului final cu dizabilități de a adresa eventuale solicitări sau reclamații inclusiv prin intermediul unei persoane desemnate de acesta în acest scop, dacă solicitantul a desemnat o astfel de persoană, atât telefonic, cât și prin intermediul poștei electronice;

b) accesul cu prioritate al utilizatorilor finali cu dizabilități în ceea ce privește rezolvarea cazurilor privind instalarea și configurarea serviciilor și echipamentelor terminale, privind eventuale deranjamente ale serviciilor de telefonie și acces la internet contractate, dar și în cazul mutării serviciilor, în cazul în care aceste servicii sunt disponibile și celorlalți utilizatori finali;

c) accesul la serviciul de relații cu clienții prin modalități specifice adaptate necesităților tuturor categoriilor de utilizatori finali cu dizabilități, inclusiv prin intermediul SMS pentru utilizatorii cu dizabilități auditive, în aceleași condiții comerciale oferite majorității utilizatorilor finali;

d) transmiterea gratuită, la cerere, a condițiilor contractuale de prestare a serviciilor, a facturilor nedetaliate, a informațiilor de la art. 6 alin. (2) sau a oricăror materiale informative, prin poștă electronică, dacă se solicită astfel, într-un format care este compatibil cu majoritatea programelor de citire a documentelor, culoarea fonturilor utilizate trebuind să fie în contrast cu cea a fondului;

e) asigurarea de către furnizorii de servicii de telefonie la puncte mobile a posibilității utilizatorilor finali cu dizabilități vizuale de a interoga serviciul de control al costurilor prin transmiterea unui mesaj audio, ca alternativă la furnizarea acestui serviciu prin SMS, în aceleași condiții comerciale oferite celorlalți abonați.

Art. 8. — Furnizorii de servicii de comunicații electronice au obligația de a asigura pachete de servicii de comunicații electronice care să ofere accesul și posibilitatea utilizatorilor finali cu dizabilități vizuale, auditive și/sau de vorbire de a beneficia de servicii de comunicații electronice destinate publicului adaptate nevoilor lor și în condiții echivalente celor de care beneficiază ceilalți utilizatori finali.

Art. 9. — Fără a aduce atingere obligațiilor prevăzute la art. 5, 6, și 7, furnizorii de servicii de comunicații electronice la punct fix au obligația de a asigura utilizatorilor finali cu dizabilități accesul și conectarea la rețeaua publică de comunicații electronice și accesul la serviciile de comunicații electronice destinate publicului, în limitele ariei de acoperire în care furnizează servicii de comunicații electronice și în aceleași condiții tehnice oferite celorlalți utilizatori finali, cel puțin pachetele de servicii descrise mai jos, cu respectarea următoarelor condiții minime:

a) pentru utilizatorii finali cu dizabilități auditive și/sau de vorbire, pachete care să conțină cel puțin trafic lunar nelimitat la internet fix, la o viteză maximă de transfer a datelor pentru descărcare de cel puțin 30 Mbps sau, acolo unde nu este tehnic posibil, viteza maximă oferită comercial utilizatorilor persoane fizice, contra unui tarif recomandat de maximum 7 euro/lună, inclusiv TVA;

b) pentru utilizatorii finali cu dizabilități vizuale, pachete care să conțină cel puțin 350 de minute lunare naționale contra unui

tarif recomandat de maximum 3 euro/lună, inclusiv TVA, și, la cererea utilizatorului, trafic lunar nelimitat la internet fix contra unui tarif recomandat de maximum 7 euro/lună, inclusiv TVA, tariful total recomandat al pachetului fiind de maximum 10 euro/lună, inclusiv TVA.

Art. 10. — Fără a aduce atingere obligațiilor prevăzute la art. 5, 6 și 7, furnizorii de servicii de comunicații electronice la puncte mobile au obligația de a asigura utilizatorilor finali cu dizabilități accesul și conectarea la rețeaua publică de comunicații electronice și accesul la serviciile de comunicații electronice destinate publicului în limitele ariei de acoperire în care furnizează servicii de comunicații electronice și în aceleași condiții tehnice oferite celorlalți utilizatori, cel puțin prin intermediul pachetelor de servicii descrise mai jos, cu respectarea următoarelor condiții minime:

a) pentru utilizatorii finali cu dizabilități auditive și/sau de vorbire, pachete care să conțină cel puțin posibilitatea utilizării unui număr nelimitat de SMS-uri lunar, utilizabile în rețeaua proprie, precum și minimum 150 SMS-uri naționale lunar contra unui tarif recomandat de maximum 4 euro/lună, inclusiv TVA, și, la cererea utilizatorului, trafic național lunar la internet mobil de minimum 300 MB, la o viteză maximă de transfer al datelor pentru descărcare de cel puțin 2 Mbps, contra unui tarif recomandat de maximum 2 euro/lună, inclusiv TVA, tariful total recomandat al pachetului fiind de maximum 6 euro/lună, inclusiv TVA;

b) pentru utilizatorii finali cu dizabilități vizuale, pachete care să conțină cel puțin 300 de minute naționale lunar contra unui tarif recomandat de maximum 2 euro/lună, inclusiv TVA, și, la cererea utilizatorului, trafic național lunar la internet mobil de minimum 300 MB, la o viteză maximă de transfer al datelor pentru descărcare de cel puțin 2 Mbps, contra unui tarif recomandat de maximum 2 euro/lună, inclusiv TVA, tariful total recomandat al pachetului fiind de maximum 4 euro/lună, inclusiv TVA.

Art. 11. — Pentru a beneficia de facilitățile individuale prevăzute la art. 8, 9 și 10, utilizatorii finali cu dizabilități ori reprezentanții legali ai acestora, în cazul persoanelor lipsite de capacitate de exercițiu, trebuie să prezinte furnizorului, în original, certificatul de încadrare în gradul și tipul de handicap emis în condițiile legii.

Art. 12. — Un furnizor de servicii de comunicații electronice are dreptul de a refuza solicitările multiple ale unui utilizator final cu dizabilități având ca obiect contractarea pachetelor de servicii prevăzute la art. 9 și 10 pe perioada derulării unui contract similar, încheiat între aceleași părți.

CAPITOLUL III Dispoziții finale

Art. 13. — (1) Furnizorii prevăzuți la art. 2 alin. (4) au obligația implementării dispozițiilor prevăzute la art. 7 lit.) a), b) și d) în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei decizii.

(2) Furnizorii prevăzuți la art. 2 alin. (4) au obligația implementării dispozițiilor prevăzute la art. 6, la art. 7 lit. c) și e), precum și cele prevăzute la art. 8, 9 și 10 în termen de 8 luni de la data intrării în vigoare a prezentei decizii.

Art. 14. — Condițiile prevăzute la art. 9 și 10 vor fi revizuite de către ANCOM după 12 luni de la data implementării acestor dispoziții, ținând cont de caracteristicile serviciilor de comunicații electronice.

Art. 15. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la 3 zile de la publicare.

Președintele Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații,
Marius Cătălin Marinescu

ACTE ALE PARTIDELOR POLITICE**CUANTUMUL TOTAL**

al sumelor provenite din finanțările private ale partidelor politice în anul 2014, conform Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale — Uniunea Democrată Turcă din România

Venituri totale 2014	= 36.351 lei, din care, pe surse:
1. Venituri din activități fără scop patrimonial	= 26.730 lei, din care:
a) cotizații ale membrilor U.D.T.R.	= 2.696 lei;
b) donații	= 5.686 lei;
c) venituri din cote-părți primite	= 15.800 lei;
d) venituri din dobânzi de plasament	= 2.548 lei;
e) venituri din valorificări de bunuri	= 0 lei.
2. Venituri economice	= 9.621 lei, din care:
a) majorări, penalizări încasate	= 2.474 lei;
b) 2% impozit donat p.f.	= 2.751 lei;
c) sconturi obținute	= 4.396 lei.

CUANTUMUL TOTAL

al sumelor provenite din finanțările private ale partidelor politice în anul 2014, conform Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale — Forumul Democrat al Germanilor din România — Organizația Sighișoara

1. Cuantumul total al veniturilor din donații: 6.801,00 lei
2. Cuantumul total al veniturilor din cotizații: 2.033,00 lei

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

MONITORUL
OFICIAL

5 948368 828346